

Opening

In 1970 ging een tv-programma van start dat miljoenen mensen anders naar het geloof deed kijken:

Hour of Power. Dit is de dag die de Here heeft gemaakt. Laten we ons verheugen. Nog altijd laat Hour of Power een nieuw geluid voor een nieuwe generatie horen. Als je op God vertrouwt, kan niks je tegenhouden. Want wat uw omstandigheden en problemen ook zijn; dit moment kan uw uur van kracht zijn.

Samenzang - O Come, All Ye Faithful

komt allen tezamen, jubelend van vreugde

komt nu, o komt nu naar Bethlehem

ziet nu de Vorst der engelen hier geboren

komt laten wij aanbidden, komt laten wij aanbidden

komt laten wij aanbidden, die Koning

jubelend van vreugde

Welkomstwoord

door Bobby Schuller en Hannah Schuller

Dit is de dag die de Heer gemaakt heeft. Wij verheugen ons daarover. Goedemorgen, kerkfamilie en bezoekers. Wat zijn we blij dat jullie er zijn. Besef vandaag dat Kerst de verjaardag is van het meest onvoorstelbare geschenk dat de mensheid ooit heeft ontvangen: Jezus Christus. We zijn heel blij dat we dit seizoen met jullie mogen vieren. We houden van jullie. We houden echt van jullie en we zijn enorm blij dat jullie deze dag met ons vieren.

Gebed

door Bobby Schuller

Laat ons bidden. Vader, wij danken U en wij hebben U lief, die ons liefhebt. En wij vragen in Jezus' naam dat U ons helpt om meer en meer als Christus te zijn in alles wat we doen. Dank U dat Hij ons heeft geleerd hoe te leven en wij vertrouwen erop dat uw Heilige Geest ons bemoedigt en verheft en ons helpt een prachtige week en Kerst te beleven. In Jezus' naam bidden wij, amen.

Koor - Joy to the World

jubel het uit, de Heer is hier, ontvang het Koningskind

als Redder van de aarde geeft Hij het leven waarde
dus hemel en aarde, zingt, dus hemel en aarde, zingt
dus hemel, dus hemel en aarde, zingt

jubel het uit, de Heer regeert, wees blij, verhef je stem
zing als de schepping juicht, aanbiddend voor Hem buigt
een vreugdelied voor Hem, een vreugdelied voor Hem
een vreugde, een vreugdelied voor Hem

zijn koningschap zal eeuwig zijn, rechtvaardig en vol kracht
laat ieder volk op aarde zijn heerlijkheid ervaren
de liefde die Hij bracht, de liefde die Hij bracht
de liefde, de liefde die Hij bracht
vreugde, vreugde, vreugde, vreugde

Adventstijd - Kaars aansteken - Christopher en Lindsey Pettit en familie

Gaat u zitten. In de eerste weken van deze adventstijd hebben we de kaarsen van de hoop, de vrede en de vreugde aangestoken. Vandaag steken we de kaars van de liefde aan. Jezus heeft ons Gods volmaakte liefde in een menselijke gedaante getoond. De Bijbel leert ons dat God de wereld zo lief had dat Hij zijn eniggeboren Zoon gaf opdat ieder die Hem zou geloven, niet verloren zou gaan maar het eeuwige leven zou hebben. Advent is een tijd van voorbereiding. Een tijd om aan anderen te denken en het leven te delen met alle kinderen van God. Het is een tijd om anderen lief te hebben zoals God ons heeft liefgehad en de wereld zijn kostbaarste geschenk schonk: Gods goede nieuws, zijn Zoon Jezus Christus. Laat ons als kerkgemeente samen deze woorden bidden: God van hoop, Vrededorst, Schenker van vreugde en Heer van liefde, uw goedheid gaat alle begrip te boven. Leer ons daadwerkelijk met uw Geest deze wereld lief te hebben met alle mensen, zoals U ons hebt liefgehad in Jezus Christus. Verschijn in onze duisternis en regeer. Open onze harten, opdat we allen uw transformerende liefde mogen ontvangen. Amen.

Schriftlezing - Lukas 1:67-79

door Hannah Schuller

Dank jullie wel, familie Pettit. Ter voorbereiding op de boodschap lees ik Lukas 1:67. En Zacharias werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde: Geprezen zij de Heere, de God van Israël want Hij heeft naar Zijn volk omgezien en er verlossing voor tot stand gebracht. En Hij heeft een hoorn

van zaligheid voor ons opgericht in het huis van David, Zijn knecht, zoals Hij gesproken had bij monde van Zijn heilige profeten, die er door de eeuwen heen geweest zijn. Namelijk verlossing van onze vijanden en bevrijding uit de hand van allen die ons haten om barmhartigheid te bewijzen aan onze vaders en te denken aan Zijn heilig verbond de eed die Hij aan Abraham, onze vader, gezworen heeft om ons te geven dat wij, verlost uit de hand van onze vijanden Hem zouden dienen zonder vrees in heiligheid en gerechtigheid voor Hem alle dagen van ons leven. En jij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden want je zult voor het aangezicht van de Heere uit gaan om Zijn wegen gereed te maken en om Zijn volk kennis van de zaligheid te geven in de vergeving van hun zonden door de innige gevoelens van barmhartigheid van onze God zal het stralende licht over ons opgaan om te verschijnen aan hen die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood en om onze voeten te richten op de weg van de vrede. Amen.

Muziek - Kwartet - Darden Sisters - Away in a Manger

Gefeliciteerd Jezus

de engelen verkondigden Zijn geboorte

o zing gefeliciteerd, Jezus

de Redder brengt vreugde aan deze wereld

geen wiegje als rustplaats maar een krib was 't weleer

waar het kindeke Jezus lei zijn hoofdje terneer

de sterren, zij keken van de hemel zo mooi

naar het kindeke Jezus hoe Hij sliep in het hooi

door het vee in de stal was het Kindje ontwaakt

maar daardoor werd 't Kind niet aan 't schreien gemaakt

Heer Jezus, nu ziet God uit de hemel ter neer

ik dank U, dat G' eens ook een kindje waart, Heer

o, zegen uw kind'ren veraf en dichtbij

Gij houdt van hen allen evenveel als van mij

Gij wilt, dat wij kind'ren al zijn we nog klein

bij U in de hemel ook eens zullen zijn

bij U in de hemel ook eens zullen zijn

Interview Joe Tatar door Bobby Schuller

BS = Bobby Schuller JT = Joe Tatar

BS Hartelijk bedankt, Darden Sisters. Wat fijn om jullie weer in huis te hebben.
En nog wel met jullie opa. Prachtig. Dit is Joe Tatar. Joe Tatar is een artiest die al bijna
60 jaar hier in Orange County optreedt. Hij is ook de opa van de Darden Sisters.
We zijn zo blij om jullie allemaal hier bijeen te zien als familie, vooral rond Kerst.
Hoe is het om met je kleindochters samen te spelen? Wat moet het leuk zijn
om je kleindochters te zien opgroeien.

JT Mijn kinderen groeiden op in dat grote, oude huis dat ik had gekocht. Een groot, oud huis.
En als ze niet als zingende evangelisten rondtrokken, logeerden ze daar drie maanden per
jaar. En nu wonen ze er het hele jaar. Geweldig.

BS Is je opa een inspiratie voor jullie? Geweldig. Jullie hebben hem vast heel veel
horen spelen toen jullie opgroeiden, hè? Fantastisch. Nu gaan jullie samen een kerstlied spelen?

JT Jazeker.

BS Als echte familiekerk vinden we het mooi om gezinnen samen te horen musiceren.
Applaus voor de Darden Sisters en hun opa Joe Tatar.

Muziek - Joe Tatar/Darden Sisters - Go Tell It On The Mountain

ga, verkondig het van de bergen over de heuvels en overal
ga, verkondig het van de bergen dat Jezus Christus is geboren

herders waakten over hun kudde en hielden 's nachts de wacht

toen plots vanuit de hemel een heilig licht doorbrak
ga, verkondig het van de bergen over de heuvels en overal
ga, verkondig het van de bergen dat Jezus Christus is geboren

de herders vreesden en beefden toen het eng'lenkoor luid klonk
en de geboorte van de Verlosser zo schitterend bezong
ga, verkondig het van de bergen over de heuvels en overal
ga, verkondig het van de bergen dat Jezus Christus is geboren

in een eenvoudige kribbe is de nederige Christus geboren
God schonk ons zijn verlossing op die gezegende Kerstmorgen
ga, verkondig het van de bergen dat Jezus Christus is geboren
ga, verkondig het van de bergen dat Jezus Christus is geboren

ga, verkondig het van de bergen over de heuvels en overal
ga, verkondig het van de bergen dat Jezus Christus is geboren
dat Jezus Christus is geboren

Koor - Gesu Bambino

in 't midden van de winternacht ontsproot een bloem zo fris
geboren een Kind, een roos zo teer, de Koning van liefde en licht
de herders en engelen zongen mee, de aarde jubelde 't uit
en bij zijn geboorte sterren van omhoog straalden de blijdschap uit
komt laten wij aanbidden, komt laten wij aanbidden
komt laten wij aanbidden, Christus onze Heer

en weer wordt ons hart met een heilige gloed naar deze nacht gericht
die gaf aan de wereld een roos, zo teer, de Koning van liefde en licht

en iedere stem verhoogt nu zijn Naam, het dankbare koor zwelt aan
vanuit de hemel naar d'aard kwam Hij, in Hem mogen wij bestaan
komt laten wij aanbidden, komt laten wij aanbidden
komt laten wij aanbidden, Christus onze Heer

komt, komt, laten wij aanbidden

komt, Christus onze Heer

komt, komt, komt laten wij aanbidden

laten wij aanbidden, Christus onze Heer

Proclamatie met Bobby Schuller

Houd je handen zo, in een gebaar van ontvangen. En zeg met mij: Ik ben niet wat ik doe of wat ik heb. Ik ben niet wat mensen over me zeggen. Ik ben Gods geliefde kind. Dat is wie ik ben. Dat kan niemand me afnemen. Ik hoef me geen zorgen te maken of te haasten. Ik mag vertrouwen op mijn vriend Jezus en zijn liefde delen met de wereld. Dank jullie wel.

Preek - De kracht van woorden: geef de liefde door

door Bobby Schuller

Vandaag is de vierde adventszondag en de vierde zondag is de dag van liefde en aanbidding. Het idee is dat advent niet alleen een tijd van schenken is, maar ook van het ontvangen van Gods liefde en het delen van die liefde met je naaste en het weer beantwoorden van die liefde van God als een vorm van lof en verering. Vandaag wil ik het hebben over een verhaal waarover ik elk jaar opnieuw preek. Het prachtige verhaal van de ontmoeting van Zacharias met de engel Gabriël. Het versterkt het idee van de kracht van woorden. Ieder van ons begrijpt en ervaart elke dag diep van binnen de kracht van woorden. In ieder woord leeft het idee dat het waar of onwaar kan zijn. Velen van ons nemen die woorden in zich op en bewaren ze. Goede woorden. Slechte woorden. Een heel groot deel van hoe we onszelf zien, bestaat uit de woorden die tot ons gericht zijn. Die we gehoord hebben als kinderen. Sommigen van ons dragen als volwassenen grimmige woorden mee die mede bepalen hoe we de wereld zien. Als kind werd ik dom en onhandig genoemd. Als iemand me nu, als volwassene, dom en onhandig noemt trek ik me dat meer aan dan als ze me lelijk of iets anders noemen. Zoiets geldt voor velen van ons. We hebben soms van die dingen die we meedragen vanuit onze kindertijd, die extra pijn doen als die oude woorden die in ons geheugen gegrift staan, opnieuw klinken. Velen van ons dragen ook prachtige woorden bij ons die je misschien van je grootouders of ouders hebt gehoord. Je moeder, je vader. Woorden van liefde, bevestiging, bemoediging, wijsheid en inzicht. Het is meer dan belangrijk dat we die woorden koesteren. Maar nog belangrijker is te begrijpen dat als woorden dat effect op óns hebben, wat voor impact de woorden die we zelf spreken op de generaties na ons hebben. Het is echt waar. Ik denk dat als we vaak goede dingen zeggen, de lucht om ons heen zuiverder en vreugdevoller wordt en liefdevoller en milder. Als we negatief en kritisch en

veroordelend en boos klinken en anderen vervloeken, is het de lucht om ons heen. Het is niet goed. Dit is iets wat ook Jezus heeft gezegd in Jakobus 3. Hij stelt een vraag. Hij zegt: Kan uit dezelfde mond zegen en vervloeking voortkomen? Dit behoort niet zo te zijn, mijn broeders en zusters. Kan soms uit een bron zoet én bitter water opwellen? Het verhaal van vandaag dat die belangrijke Bijbelse boodschap herhaalt, de kracht van woorden, het gesproken woord, is vooral voelbaar in de profetie en de geboorte van Johannes de Doper. Zacharias is een oude man. We weten niet hoe oud. Hij is getrouwd met Elizabet. Zij is ook al op leeftijd. Ze stammen allebei af van Aäron en ze hebben de Here lief met hun hele hart. Maar ze hebben nooit een kind gekregen. Ze hebben God erom gesmeekt, maar nu Elizabet op gevorderde leeftijd is denken ze dat alle hoop is vervlogen. Ze zal nooit een kind baren. Omdat ze allebei afstammen van Aäron, is Zacharias een Leviet. Elke afstammeling van Aäron moet automatisch priester worden en de priesters beheren de tempel. Als er 50 of 40 afstammelingen van Aäron zijn, kan dat best goed gaan maar in de tijd van Jezus zijn er al zo'n 20, 25, 30.000 nazaten van Aäron. En hun enige werk bestaat uit het draaiende houden van de tempel. Maar zoveel werk was er niet te doen. Hoe houden we 25 à 30.000 priesters aan het werk in die tempel? In Jezus' dagen was de tempel het hart van het Jodendom. Daar bevond zich het centrum van verering en verder alles. Nu hadden ze die groep priesters opgesplitst in 24 groepen van elk zo'n 1.000 man. Zacharias was lid van een groep die Abiari of Abija heette. Van die duizend man kregen ze twee weken per jaar toegewezen waarin ze de eredienst moesten leiden. Dan kozen ze één van die pakweg 1.000 priesters en dat deden ze door loten te werpen. Dat waren steentjes die op dobbelstenen leken. Ze kozen er één uit duizend voor de duur van 14 dagen per jaar. Daardoor kwamen de meeste priesters hun hele leven niet eens toe aan het branden van reukoffers in de tempel. Hoogstwaarschijnlijk had Zacharias het nog nooit van zijn leven gedaan, al was hij al oud. De priesters gingen de tempel in, het heilige vertrek in en brachten dan een reukoffer en voerden alle rituelen uit. Als ze klaar waren, kwamen ze naar buiten en zegenden de mensen op deze manier. Dan maakten ze dit handgebaar, het symbool voor Sjeen, voor El Sjaddai. Er zitten vijf openingen in. Eén, twee, drie, vier, vijf, voor de vijf boeken van de Torah. Dan legden ze de sluier die over hun hoofd hing, over hun handen zodat je hun handen niet kon zien. Zo leken het net arendsvleugels. En dan zeiden ze: De Here zegene u. De Here behoede u, et cetera. En dat was dan het einde van de dienst. Zacharias staat op het punt om het reukoffer te ontsteken. Hij loopt de trap op en gaat het heilige vertrek met het altaar binnen. Hij bereidt de wierook voor en ineens verschijnt de engel Gabriël en zegt: Zacharias. Natuurlijk krijgt hij de schrik van zijn leven. Al die mensen buiten. Het is een ongelooflijke religieuze ervaring. De engel zegt: Je krijgt een zoon. Je vrouw Elizabet zal zwanger worden. En hij zal als Elia worden. Hij zal geen wijn of andere sterke drank tot zich nemen. Waarschijnlijk doelt hij daarmee op de Nazireïsche gelofte. En Hij zal vooraf gaan aan de Messias. Zacharias is doodsbang. Wat een ongelooflijke ervaring. Hij is in het huis van God en hij kijkt de engel aan en zegt: Maar mijn vrouw is al aardig oud. En ik ben ook behoorlijk oud. Dan zegt de engel, waarschijnlijk op een bestraffende toon: Ik ben de engel Gabriël. Ik ben in de nabijheid van de almachtige God. En dan vervolgt hij: Twijfel je aan wat ik zeg? Aldus zal geschieden, en je zult niet meer spreken totdat het gebeurd zal zijn. En ineens is hij met stomheid geslagen. Hij gaat naar buiten, waar mensen zingen en op de tamboerijn speelden. Maar inmiddels kijken ze op hun horloges en vragen zich af waar Zacharias blijft. Het duurt al een hele tijd en het is warm buiten in de hete zon. Ze kijken om zich heen en wachten. Eindelijk verschijnt Zacharias. Hij ziet er zwaar aangeslagen uit. Hij weet dat hij nu de menigte moet zegenen. Hij legt de sluier over zijn hoofd en strekt zijn handen uit naar boven en mummelt dan maar wat. En dan vertrekt hij. Iedereen vraagt zich af wat daarbinnen gebeurd is. Er staat dat heel Judea zich afvroeg wat er met Zacharias gebeurd was, want hij kan ze dus niet vertellen wat hem is overkomen. Niemand die wat weet. En er verstrijken maanden waarin hij geen woord kan zeggen. En jawel, Elizabet wordt zwanger. Nu krijgt ook Maria bezoek van de engel Gabriël. En let wel, alles wat Zacharias te horen had gekregen, was overweldigend. Een ongelooflijke zegen. Hij gaat een zoon krijgen. Hij is getrouwd, het is een kind van zijn vrouw. Hun gebeden zijn verhoord. Als Gabriël Maria bezoekt, is ze nog niet getrouwd. Ze is een jong tienermeisje, dat verloofd is met een stoere knul, Jozef. Ze verheugt zich op haar bruiloft en

is bezig met haar trouwplannen. Ze staan op het punt, hun leven samen te gaan leiden en dan is ze ineens zwanger, nog voordat ze getrouwd is. En nu moet ze haar verloofde ervan overtuigen dat ze toch nog maagd is. Ik ben een maagd. Ja, hoor. Ze heeft letterlijk alles te verliezen, maar als een kind, als een diepgelovige, hoopvolle tiener, prijst ze de Heer, dankt ze de Heer en vertrouwt ze op de Heer dat dit een goed idee van Hem is en dat alles goed zal komen. Ongelooflijk, hè? Wat is dat toch dat, naarmate we ouder worden, een soort realisme ons bekruipt waardoor we altijd moeten zeggen waar het op staat. We moeten mensen op hun plek zetten. Maar als tieners het evangelie horen, aanvaarden ze dat soms zomaar. Als ze goed nieuws horen, nemen ze dat gewoon blijmoedig aan. Ik denk dat dat ook is wat God wil dat we in ons geloof hervinden. Iets van dat kinderlijke vertrouwen op de Heer, dat Maria had. Dan zijn Elizabet en Maria dus zwanger en er is dat prachtige Bijbelverhaal waarin ze elkaar ontmoeten. En het kind in Elizabet's buik, Johannes, springt op van vreugde. Zelfs toen al was hij vervuld van de Heilige Geest. En dan is er dat tedere moment waarin ze elkaar omhelzen en waarin Elizabet Maria zegent. Een prachtig verhaal. Wat een mooi beeld, hè? Ze brengt haar kind ter wereld en bij de Joden krijgt je kind pas op de achtste dag zijn naam, bij de besnijdenis. En dan vragen ze haar hoe ze de baby gaat noemen. Let wel, ze heeft de naam Johannes nooit van haar man gehoord. Geïnspireerd door de Heilige Geest vertelt ze al haar vrienden en verwanten: Ik wil het kind Johannes noemen. En ze kijken elkaar aan en zeggen: Johannes? Waarom noem je de baby Johannes? Je hebt niet eens familie met die naam. Laten we het eens aan je man vragen. Kennelijk was Zacharias er niet bij. Bedenk dat hij ten minste een maand of 9 à 10 niet gesproken had. Niemand weet wat er aan de hand is. Ze gaan naar hem toe en vragen: Hoe gaan we je zoon noemen? Dat zal toch zeker Zacharias worden? Hij mompelt 'hmmm' en hij maakt een gebaar en wijst op een lei of een kleitablet. Dat geven ze hem en ze vragen hem nogmaals hoe de baby moet gaan heten. En dan schrijft hij. Hier staat Johannes, trouwens. Kijk, dat is Hebreeuws. Ik zei toch dat ik dat kan? Hij houdt dat ding met Johannes erop overeind en iedereen verstijft van schrik. Het joeg ze angst aan. Er was iets waarvan iedereen zei: Wat gebeurt hier? En zodra hij duidelijk maakte dat de baby Johannes gaat heten, staat er dat de Heilige Geest zijn lichaam vulde en dat hij het toen uitriep. Het eerste dat hij uitsprak, was een profetie: Geprezen zij de Here, de God van Israël. Want Hij heeft naar zijn volk omgezien en er verlossing voor tot stand gebracht. En Hij heeft een hoorn van zaligheid voor ons opgericht in het huis van David, zijn knecht. Verlossing van onze vijanden en bevrijding uit de hand van allen die ons haten. Om barmhartigheid te bewijzen aan onze vaders en te denken aan zijn heilig verbond, de eed die Hij aan Abraham, onze vader, gezworen heeft om ons te geven dat wij, verlost uit de hand van onze vijanden Hem zouden dienen zonder vrees in heiligheid en gerechtigheid voor Hem alle dagen van ons leven. Iedereen kijkt hem aan. Misschien stromen er tranen over zijn wangen en hij kijkt naar die 8 dagen oude baby en zegt: En jij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden, want je zult voor het aangezicht van de Here uitgaan om zijn wegen gereed te maken en om zijn volk kennis van de zaligheid te geven in de vergeving van hun zonden. Door de innige gevoelens van barmhartigheid van onze God, zal het stralende licht over ons opgaan om te verschijnen aan hen die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood en om onze voeten te richten op de weg van de vrede. En er staat dat niemand dit verhaal vergat omdat het de eerste keer was dat hij sprak sinds hij een jaar ervoor in de tempel geweest was. En er staat dat het kind vermoedelijk als een Nazireeër opgroeide, wat erop neerkomt dat hij zijn haar niet afschoor, geen wijn dronk, geen druiven of sterke drank tot zich nam, geen bier of whisky of wat dan ook dronk en nooit lijken aanraakte en waarschijnlijk de woestijn in trok om met de Essenen samen te leven. Een ultra-orthodoxe groep woestijnbewoners aan wie we de Dode-Zeerollen te danken hebben. Hij leefde met hen. Er staat dat hij later terugkeerde als grote profeet en prediker die de weg bereidde voor Christus en die we kennen als Johannes de Doper. Een ongelooflijk krachtig verhaal dat de kracht van woorden benadrukt. Het was belangrijk dat Zacharias geen enkele twijfel meer kon uiten aan de aankondiging van God. Ik weet niet waarom, maar om de een of andere reden was dat belangrijk voor God. Het was een daad van goddelijke genade dat Zacharias niet meer kon spreken. Ik denk dat het belangrijk is om te beseffen dat er momenten in ons leven zijn waarin wij een moeilijke tijd doormaken, teleurstellingen moeten

verwerken en dat het dan goed is om over die dingen te praten met een vriend of een naaste die medeleven toont, en daaraan steun te ontleen. Maar als we wat ouder worden, krijgen we te maken met tegenslag op tegenslag. We willen niet langer het mikpunt zijn. We willen niet langer teleurgesteld worden. En dan gaan we telkens van het ergste uit om niet teleurgesteld te worden. Maar dat is niet de weg van God. God wil dat we het soort mensen worden dat woorden van geloof en vertrouwen gebruikt. Van vreugde en aanbidding. En hoe meer we op die manier spreken, hoe meer de ruimte rondom ons zich vult met vertrouwen en met hoop en met leven. Het is als een geur. Wie van jullie houdt van kaneelbroodjes? Precies. Lekkerder kun je je niet voorstellen. Kaneelstruiken groeien in de bergen van Indonesië. Je kunt je niet voorstellen hoe lekker het daar ruikt. Ze zeggen, maar ik weet niet of het waar is, dat bakkers naar kaneel geurende lucht vanuit hun oven via de airco het winkelcentrum in pompen zodat je al van verre denkt, laat ik maar gauw een kaneelbroodje kopen. En dan komen de mensen in hordes op de bakkerij af. Ik denk dat woorden ook zo'n geur kunnen hebben. Er gaat bekoring uit van mensen die woorden van bemoediging spreken. Er ontstaat bijna een omgeving, ook wanneer je niet spreekt, die opbouwend is voor je geloof en leven. Ik denk dat hetzelfde geldt voor woorden van twijfel, van angst, van veroordeling. Wanneer wij mensen worden die anderen vervloeken, beschuldigen of veroordelen, veroorzaakt dat een kwalijke geur. Een stank die mensen van je wegduwt of ten minste maakt dat ze je liever mijden. Wanneer wij anderen veroordelen, beschuldigen of anderszins negatief bejegenen, is dat niet goed. Maar als we anderen liefhebben, goed zijn voor anderen, leidt dat tot goede dingen. Ik wil jullie bemoedigen. Je kunt ervoor kiezen om te spreken of niet te spreken. En wanneer we het even zwaar hebben, kan het ons aanvliegen. Dan kunnen we kwalijke dingen zeggen, maar ik wil je bemoedigen. Ten eerste, telkens als je iets goeds over iemand denkt, ga er dan niet vanuit dat zij dat weten. Sta een moment stil en leg liefde in wat je zegt. Als je dankbaar bent voor iemand, betekent dat zoveel voor hem of haar. Leg je hand op hun schouder en zeg: Ik ben dankbaar voor jou. Het is goed om je te zien. Ik sta aan jouw kant. Ik ben trots op je. En als je boos bent op iemand, is het makkelijk om te oordelen, te beschuldigen. Er schuilt ook liefde in zelfbeheersing. Niet dat je nooit de waarheid moet spreken maar er is een impulsieve, gepassioneerde manier van spreken waar Bobby Schuller zich overigens vaak aan schuldig maakt aan tafel. Het is goed om zelfbeheersing te tonen. Te tonen dat er medeleven en genade schuilt in wat je zegt, vooral tegenover diegenen die je nabij zijn. Je houd je in of je wacht een beter moment af. Dat maakt een groot verschil in je leven. Woorden doen ertoe voor God en ook voor mensen. Ze maken veel verschil in de manier waarop mensen jou en de wereld om je heen ervaren. Geloof me, je hebt een gave die je mensen kunt schenken.

Gebed

door Bobby Schuller

Heer, wij vragen in Jezus' naam dat we in onze eigen woorden U prijzen, U aanbidden en Uw naam verhogen, U danken, U verheerlijken, U liefhebben en U danken voor iedere ademtocht, elk moment, alles wat U ons gegeven hebt, iedere vriend, elke kerkdienst, onze naasten. En wij bidden, God, dat U zelfs onze moeilijkste momenten gebruikt om ons te oefenen in meer liefde, meer genade, meer medelijden, meer empathie. Help ons, Heer, om een stuk te wandelen in de schoenen van hen die wij veroordelen. Help ons, Heer, om het soort mensen te worden die de wereld zien zoals U dat doet. Help ons, onze woorden te gebruiken of niet te gebruiken zoals U dat van ons wilt. Geef ons bovenal wijsheid. Dat vragen wij in Jezus' naam, amen.

Koor - Joy to the World

jubel het uit, de Heer is hier, ontvang het Koningskind
als Redder van de aarde geeft Hij het leven waarde
dus hemel en aarde, zingt, dus hemel en aarde, zingt
dus hemel, dus hemel en aarde, zingt, jubel het uit

Zegen

door Bobby Schuller

De Here zegene u en behoede u. De Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede. In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Webtip: bekijk de uitzending van Hour of Power ook eens op www.hourofpower.nl/service!